

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5CoCsp/4/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0018203396
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Zborovjanová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:0018203396.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a sudkýň JUDr. Adriany Murínovej a JUDr. Olgy Mičietovej, v spore žalobkyne V. V., nar. XX.X.XXXX, C. N. M., S. XX, zastúpenej Mgr. Stanislavou Tichou, Zakvášov 1519/55, Považská Bystrica, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Bratislava, Kubániho 16, IČO: 47 233 516, o zaplatenie 1 427,14 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku 16Csp/80/2018-76 z 23.8.2019 Okresného súdu Michalovce

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok do sumy 1 427,14 eura a v prevyšujúcej časti zrušuje rozsudok a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1.Súd prvej inštancie (ďalej len súd) rozsudkom rozhodol, že I. žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 1 427,14 eura, s 5 % ročným úrokom z omeškania od 20.4.2017 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a II. žalobkyni priznal nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov v konaní od žalovaného s tým, že o výške tohto nároku bude rozhodnuté v osobitnom uznesení.

2.V odôvodnení rozsudku uviedol, čoho sa žalobkyňa žalobou domáhala a ako ju skutkovo a právne odôvodnila. Poukázal na to, že žalobkyňa uzavrela úverovú zmluvu č. 8300064936 zo 14.9.2013, predmetom ktorej bolo poskytnutie finančných prostriedkov 1 170 eur, pričom skutočne jej bolo poskytnutých 1 001,83 eura. Žalovanému uhradila 2 428,97 eura, a bezdôvodné obohatenie žalovaného predstavuje sumu 984,48 eur, keďže kvôli vadám zmluvy je úver bezúročný a bez poplatkov.

2.1.Žalovaný vo svojom vyjadrení uviedol, že pokiaľ ide o neprijateľné zmluvné podmienky, tento nárok žalobkyne nie je odôvodnený, nakoľko doba trvania zmluvy a tiež termín konečnej splatnosti úveru sú riadne uvedené, zmluva obsahuje náležitosti týkajúce sa počtu, výšky a termínov splatnosti splátok v súlade so zákonom a pokiaľ je predmetom dohody samostatná služba v podobe záväzku veriteľa poskytnúť odklad splatnosti splátok, z právneho hľadiska je predmetom plnenia právo dlžníka na splnenie uvedeného záväzku veriteľa. Táto dohoda predstavuje samostatný úkon a vznik takejto dohody nie je podmienkou pre vznik zmluvy o úvere, preto má povahu individuálneho dojednania a predmetná odplata je cenou plnenia. Poukázal na to, že RPMN je vypočítané správne a preto navrhol žalobu zamietnuť.

2.2.Súd právne posúdil vec citujúc znenie § 52 ods.1až 4, § 53 ods.1,2,3,4,5 OZ, § 9 ods.1,2,6,9,10, § 11 ods.1 zák. č. 129/2010 Z.z., § 3, § 39, § 451 ods.1,2, § 456 OZ a uzavrel, že v konaní mal preukázané, že žalovaný uzatvoril so žalobkyňou zmluvu o úvere č. 8300064936 z 14.9.2013, a na jej základe bol žalobkyni poskytnutý úver vo výške 1 001,83 eur, aj keď dohodnutá suma úveru bola 900 eur. Tiež považoval za preukázané, že v zmluve o úvere bola dohodnutá služba spočívajúca v tom, že veriteľ poskytne dlžníkovi na jeho žiadosť možnosť odkladu maximálne troch splátok, za

túto službu bola dohodnutá odmena 168,17 eura. V zmluve bola uvedená výška RPMN 67,57 % a priemerná RPMN 46,06 %. Žalovaný však v zmluve o úvere nezohľadnil náklady žalobkyne spočívajúce v zaplatení sumy 168,17 eura, ktoré vyplývajú z dohody o poskytnutí služby, a tak je v zmluve o úvere RPMN uvedená nesprávne, nakoľko správne mala byť uvedená vo výške zohľadňujúcej aj odplatu 168,17 eur, ktorú žalobkyňa musela zaplatiť. Údaj o RPMN je obligatórnou náležitosťou zmluvy, a tým, že žalovaný neuviedol v úverovej zmluve inú RPMN, ako v skutočnosti mala byť uvedená, znemožnil tak žalobkyňi získať objektívne informácie o podmienkach zmluvného vzťahu. Nesprávne uvedenie údajov o RPMN v zmluve o úvere má pritom rovnaké následky, ako keby v zmluve tento údaj nebol vôbec uvedený a v zmysle § 11 ods.1 písm. b), d) cit. zák., je spojené so sankciou v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, preto súd určil, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Ďalej poukázal na skutočnosť, že úver poskytnutý vo výške 1 001,83 eura, z ktorého žalobkyňa preukázateľne zaplatila 2 428,97 eura, vznikol jej nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia od žalovaného § 451 ods.1,2 OZ a § 456 OZ, keďže žalovanému zaplatila sumu 2 428,97 eura bez právneho dôvodu, vychádzajúc z toho, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Súd preto žalobkyňi priznal uplatnený nárok.

2.3.O náhrade trov konania bolo rozhodnuté citujúc znenie § 255 ods.1 CSP, tak, že úspešnej žalobkyňi priznal nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov v konaní od žalovaného.

3.Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalovaný, a to v celom rozsahu z dôvodov, že označený rozsudok je nepreskúmateľným, pretože z neho nevyplýva žiadny právny záver (v zmysle aplikácie konkrétnej právnej normy na zistený skutkový stav), ktorým by súd zdôvodnil to, že náklady podľa dohody o poskytnutí služby majú byť zahrnuté do výpočtu RPMN, označený rozsudok žiadnym spôsobom nekonkretizuje, na základe akého právneho posúdenia a akej právnej normy súd vyvodil záver o tom, že súčasťou výpočtu RPMN majú byť náklady podľa dohody o poskytnutí služieb, súd žiadnym spôsobom nezodôvodnil priznanie úroku, a to ani úroku z omeškania ako takého a ani jeho priznanie od 20.4.2017, súd rozhodol na základe záveru, ktorý nebol zo strany žalobcu tvrdý, ani preukázaný, čím podľa žalovaného prekročil oprávnenia upravené zákonom, aj prípad sporu s ochranou slabšej strany, nakoľko § 290 a nasl. CSP neumožňuje rozhodovať na základe skutočností, ktoré neboli v konaní tvrdé.

3.1.Poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR v náleze sp.zn. I. ÚS 736/16 a konštatoval, že napádaný rozsudok neobsahuje dôvody, ktoré by spĺňali požiadavku dostatočnosti a relevantnosti v zmysle judikatúry ústavného súdu. Žalovaný preto odvolanie proti označenému rozsudku podáva z dôvodu podľa § 365 ods.1 písm. b/ CSP, nakoľko nedostatočným odôvodnením rozhodnutia sa porušuje právo sporovej strany na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia a zásadným spôsobom obmedzuje sa právo uplatniť opravný prostriedok voči skutočným dôvodom súdneho rozhodnutia. Dôvody priznania úroku z omeškania, jeho výšky od 20.4.2017 v rozsudku chýbajú úplne.

3.2.Vzhľadom na vyššie uvedené žalovaný navrhol, aby odvolací súd napádaný rozsudok zrušil v celom rozsahu a vec vrátil na nové prejednanie alebo, aby sám rozhodol a podanú žalobu zamietol s tým, že žalovanému prizná nárok na náhradu trov konania pred súdom a tiež náhradu trov odvolacieho konania.

4.K odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadrila žalobkyňa, ktorá uviedla, že argumentáciu žalovaného v odvolaní považuje za nesprávnu a účelovú.

4.1.Súd v bode 15. a 16. správne rozhodol, že v zmluve o úvere je nesprávne uvedená RPMN, pričom v bodoch 6. a 14. dostatočne poukázal na to, ako vec právne posúdil, pričom nestotožnenie sa s argumentáciou žalovaného neznamena porušenie jeho práv na spravodlivý súdny proces. Na podporu svojho tvrdenia poukázal na rovnaké závery Krajského súdu v Košiciach v rozsudku 11 Co/1/2019.

4.2.K odvolaniu žalovaného ohľadne výšky RPMN uviedla, že neobsahuje žiadne nové skutočnosti odlišné od tých, s ktorými sa mal súd aj žalobkyňa možnosť oboznámiť v predchádzajúcich vyjadreniach žalovaného a má za to, že k týmto sa už vyjadrila svojím podaním zo 17.8.2018, na ktorý poukázala. Tiež poukázala na skutočnosť, že pokiaľ ide o dohodu o poskytnutí služby v súvislosti s výškou RPMN, existuje ustálená rozhodovacia prax súdov, ktoré sa touto problematikou zaoberali, napr. rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 11 Co/384/2018 a 11 Co/1/2019 a súdu prvej inštancie sú mu známe z jeho rozhodovacej činnosti.

4.3.K tvrdeniu žalovaného v odvolaní, že súd prekročil oprávnenia upravené zákonom, nakoľko § 290 a nasl. CSP neumožňuje rozhodovať na základe skutočností, ktoré neboli v konaní tvrdé, poukázala na zjavnú nesprávnosť tohto tvrdenia, nakoľko žalobkyňa tvrdila a preukázala nesprávne uvedenú RPMN, ako aj ďalšie dôvody bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, pričom súd nerozhodoval o iných skutočnostiach ako žalobkyňa tvrdila, pričom tento odvolací dôvod žalovaného je sám len všeobecným „prázdny“ tvrdením, ktoré ani riadne neodôvodnil (žalovaný ani neuvádza, kde mal súd prekročiť

svoju právomoc, či ktorou žalobkyňou netvrdenou skutočnosťou sa súd zaoberal), a preto nemôže byť odvolacím dôvodom.

4.4.V zmysle § 563 OZ, ktorého znenie citovala, uviedla, že rovnaké účinky, ako má výzva o plnenie, právna prax pripisuje doručenie žaloby žalovanému. Najneskôr nasledujúceho dňa bol žalovaný povinný plniť s následkami včasného plnenia a nakoľko tak neurobil, dňom nasledujúcim po doručení žaloby žalovanému sa splnením svojho záväzku na peňažné plnenie ocitol v omeškaní. Nakoľko žalovaný po doručení žaloby žalobkyňi nič neuhradil, žalobkyňa si podľa § 517 ods.2 OZ v spojení s § 3 nar. vl. 87/1995 Z.z. uplatnila v konaní zákonné úroky z omeškania vo výške 5% ročne z celej žalovanej sumy.

4.5.Súd správne vyhodnotil, že nárok žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia je dôvodný, preto navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie čo do zaplatenia istiny potvrdil ako vecne správny a v časti rozhodnutia o úrokoch z omeškania navrhla, aby toto zmenil v zmysle uvedených dôvodov tak, že žalobcovi prizná úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1 427,14 eur odo dňa po doručení žaloby žalovanému do zaplatenia, pričom v prevyšujúcej časti úrokov z omeškania za dni od 20.4.2017 do dňa doručenia žalovanému berie žalobkyňa žalobu späť. Žalobkyňa žiadala priznať náhradu trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní v plnom rozsahu.

5.Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods.1 CSP - Na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem.) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods.1,2 CSP a rozsudok vo výroku, ktorým súd zaviazal žalovaného zaplatiť sumu 1 427,14 eura potvrdil, podľa § 387 ods.1,2 CSP, lebo je vecne správny, na čom nič nemení ani podané odvolanie a v prevyšujúcej časti týkajúcej sa úroku z omeškania a trov konania zistil, že nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, preto rozsudok podľa § 389 ods.1 písm. b) zrušil a podľa § 391 ods.1 CSP a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu na ďalšie konanie.

6.Žalovaným uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. b) CSP (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces), spočíva v tom, že nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci realizáciu práv strany sporu dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé.

6.1.Obsah práva na spravodlivý proces (right to fair trial) je pomerne široký (právo na prístup k súdu, právo na súd zriadený zákonom, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie veci v primeranej lehote, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo vyporiadať sa so všetkými relevantnými skutočnosťami, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, právo na preskúmanie rozhodnutia). Medzi jeho zložky možno zaradiť predovšetkým (o. i.) aj právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu a právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia.

6.2.Podľa § 220 ods.2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

6.3.Z cit. ust. vyplýva, že súd prvej inštancie je povinný v odôvodnení uviesť, ktoré skutočnosti (skutkové zistenia) boli dokazovaním, zhodnými tvrdeniami účastníkov alebo iným zák. predpísaným spôsobom - podľa jeho názoru - preukázané a ktoré nie, príp. tiež, ktoré z nich sú pre rozhodnutie veci bezvýznamné. Pri každej jednotlivej, preukázanej i nepreukázanej, skutočnosti (skutkovom zistení) musí stručne a jasne uviesť, ako k tomuto záveru dospel, teda z akých dôkazov - podľa jeho názoru - záver vyplýva, ako tieto dôkazy podľa § 191 - 194 CSP hodnotil, a to najmä vtedy, ak šlo o dôkazy protichodné, a prečo nevyhoveli všetkým návrhom účastníkov na vykonanie dôkazov, pričom svoj výklad musí prispôbiť konkrétnym okolnostiam prejednávanej veci, najmä rozsahu dokazovania, zložitosti zisťovania skutkového stavu veci, množstvu návrhov účastníkov na vykonanie dôkazov a p. a uviesť ho tak, aby jeho závery o rozhodujúcich skutočnostiach (skutkových zisteniach) neboli pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov nepreskúmateľné. Jednotlivé preukázané skutočnosti (skutkové zistenia) je

potrebné premietnuť do záverov o skutkovom stave veci (do tzv. skutkovej vety), ktorý stručne a výstižne vyjadruje skutkový stav veci (§ 215 CSP) a ktorý je rozhodujúci pre právne posúdenie. Posúdením veci po právnej stránke treba pritom rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá. Prakticky nepreskúmateľný je preto rozsudok, v ktorom nie sú vysvetlené prípadné rozpory medzi konkrétnymi dôkazmi, na základe ktorých sa to ktoré skutkové zistenie robí. Podľa ustálenej súdnej praxe rozhodnutie nie je preskúmateľné predovšetkým v prípade, že z jeho odôvodnenia nevyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej, resp., keď sú právne závery v extrémnom nesúlade s vykonanými skutkovými zisteniami alebo z nich v žiadnej novej interpretácii odôvodnenia nevyplývajú.

6.4. Žalovaným uplatnený odvolací dôvod je čiastočne daný.

6.5. Súd v odôvodnení svojho rozhodnutia týkajúceho sa úrokov z omeškania neuviedol, na základe akých skutkových okolností a právnych predpisov dospel k záverom, ktoré premietol do svojho výroku.

6.6. V časti týkajúcej sa priznanej istiny odôvodnenie rozsudku je preskúmateľné a odvolací súd sa stotožňuje s jeho závermi a je v súlade aj s rozhodovacou praxou súdov.

7. Pokiaľ žalovaný namieťa, že rozsudok žiadnym spôsobom nekonkretizuje, na základe akého právneho posúdenia a akej právnej normy súd vyvodil záver o tom, že súčasťou výpočtu RPMN majú byť náklady podľa dohody o poskytnutí služieb, odvolací súd poukazuje na § 19 ods.2 z. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, podľa ktorého na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom zahŕňajúce aj všetky plnenia súvisiace s poskytnutým spotrebiteľským úverom nad rámec poskytnutého spotrebiteľského úveru poukazované veriteľovi alebo akejkoľvek tretej osobe s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere; náklady na vedenie platobného účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom. Ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere použijú sa na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov celkové náklady spotrebiteľa podľa prvej vety s výnimkou iných skutočných nákladov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť predávajúcemu, okrem kúpnej ceny za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver.

7.1. Podľa § 2 písm.g) z. č. 129/2010 Z. z. celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj poistné a náklady spojené so zmluvou o zabezpečení záväzku spotrebiteľa podľa tohto zákona, ktorých uzavretím bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok.

7.2. Podľa § 2 písm.i) z. č. 129/2010 Z. z. ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

7.3. Podľa smernice EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 2008/48/ES z 23.4.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, kapitola I, čl. 3, písm. g/ celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom" sú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; zahrnuté sú aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí služieb, aby získal úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok;

7.4. Podľa smernice EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 2008/48/ES z 23.4.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, kapitola 1, čl. 3, písm. i/, ročná percentuálna miera nákladov" sú celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom, vyjadrené ako percento ročne z celkovej výšky úveru, prípadne vrátane nákladov v súlade s článkom 19 ods.2;

8. Údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov má zohľadňovať všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti, či nevýhodnosti úveru.

Zákonodarca v záujme poskytnutia ochrany slabšej zmluvnej strany v spotrebiteľskom právnom vzťahu teda spotrebiteľovi stanovil prísne obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré sprísnil aj tým, že pri údají o RPMN sa podľa vyššie citovanej právnej úpravy musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet.

8.1.V zmluve o úvere je RPMN uvedená nesprávne, keďže do jej výšky nie je zahrnutý náklad spočívajúci v zaplatení sumy 168,17 eura, ktorý zo zmluvy priamo vyplynul (bod 8.1) a teda súd logicky dospel k správneému záveru, že údaj o RPMN je nesprávny.

9.K odvolacím námietkam žalovaného a na zdôraznenie správnosti odvolací súd uvádza nasledovné:

9.1.Zhodne so súdom prvej inštancie je odvolací súd toho právneho názoru, že žalovaný sa v neprospech a na škodu žalobcu spotrebiteľa odchýlil od zákona o spotrebiteľských úveroch v otázke stanovenia výšky RPMN, čím uviedol spotrebiteľa do omylu. V zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa pritom postačuje len možnosť, aby bol spotrebiteľ uvedený do omylu. RPMN, podľa § 2 písm. i) celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19. Neuvedením správneho vstupného údaju je výška RPMN vypočítaná neprávne.

10.S poukazom na uvedené sa odvolací súd nezaoberal ostatnými odvolacími námietkami žalovaného, keďže na potvrdenie správnosti rozhodnutia postačovalo, že v zmluve nebol správne určený údaj RPMN, čo vyvolalo jej bezúročnosť a bezpoplatkovosť.

11.Po vrátení veci bude súd prvej inštancie skutkovo a právne odôvodniť priznaný úrok z omeškania (v zmysle bodu 6.5.) a rozhodne o trovách celého konania včítane odvolacieho (§ 396 ods.3 CSP).

12.Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).